

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

omkostningerne indenfor de tre områder stadig blevet mindre. Bortset fra huslejen er der kun ringe forskel mellem priserne indenfor de tre områder. Det vil derfor være ønskeligt, at der på landet og i købstæderne til imødegåelse af disse prisforskydninger gives et tilskud til renternes nuværende grundbeløb, hvilket også vil modvirke den nuværende tendens til at flytte fra land til by.

Såfremt den begyndende afvikling ikke kan foregå efter sådanne retningslinier, må det radikale venstre tilråde, at afviklingen knyttes til pristalsbevægelserne, således at nedsættelsen af tilskud til rugbrød kan ske i samme omfang, som der finder prisnedgang sted på andre varer, så at pristal og produktionsomkostninger derved undgår stigninger.

Som det vil fremgå af de betragtninger, jeg har fremført, er det radikale venstres hovedsynspunkt det, at det er vigtigt for erhvervslivet og dets konkurrenceevne, at omkostningsniveauet ikke drives yderligere i vejret, og tillige at afviklingen af tilskuddene ikke må medføre forringelse af den jævne befolknings sociale vilkår. En afvikling, der fører med sig, at de sparede beløb anvendes til lettelse for de mest velstillede befolkningsgrupper, medens de dårligst stillede befolkningsgruppers levevilkår forringes, kan det radikale venstre ikke medvirke til. Jeg håber, at regeringen vil tage disse synspunkter op til en overvejelse, som kan føre til en saglig og positiv drøftelse. Skulle det ske, at der ikke fra regeringens side fremkommer forslag, der kan danne udgangspunkt for en sådan drøftelse, vil mit parti senere, når spørgsmålet om tilskudslovenes forlængelse eller bortfald melder sig, stille vore forslag herom.

Fuglsang: Det er såre betegnende, at en række af de ærede ordførere taler om afvikling af tilskudsordningerne umiddelbart efter, at samme ordførere har afvist det af det ærede medlem fru Petra Petersen stillede forslag om bønnerente. Så kan man godt ind imellem tale om sociale ydelser og lignende ting til gengæld, men vi har vor skepsis med hensyn til disse sociale ydelser. Vi har i tidens løb høstet en del bitre erfaringer med hensyn til, hvor holdbare disse er; vi ved, at prisstigningerne kommer, men de sociale ydelser, som skulle betyde

en lettelse for småkårsfolk til gengæld, forsvinder som dug for solen, man får intet i stedet for. Det er vel næppe tilfældigt, at man netop i den seneste tid i en del af pressen er begyndt at udtrykke forargelse over den opfodring af rugbrødet og det spild af brød, der finder sted. At noget sådant foregår, er næppe noget helt nyt eller overraskende, og når det kommer frem i pressen netop nu, er det ganske givet for at rejse den stemning, som er nødvendig for, at rugbrødstilskuddet kan falde bort. Jeg mener selvfølgelig ikke, at man skal have lov til at fodre brød op eller spilde det. Jeg ved udmærket godt, hvad brød er værd. Jeg har intet imod, at der gennemføres de nødvendige kontrol- og straffeforanstillinger, hvad dette angår, men jeg finder det ikke rigtigt, at det er småkårsfolk man straffer, nemlig familier, for hvem brødet er en uhyre vigtig del af hele deres ernæring.

Hvad den ærede forespørger angår, finder jeg, at det er et typisk udtryk for hans partis sociale linie, at han stiller netop dette forslag. Jeg husker, hvorledes det ærede medlem hr. Viggo Starcke på samme partis vegne for kort tid siden var forbitret modstander af, at skibsrederne — landets rigeste gruppe — skulle yde 20 mill. kr. til pristabiliserende foranstaltninger. Dette kunne han ikke gå med til, men her, hvor det drejer sig om brødet, en meget vigtig del af småkårsfolks ernæring, der er man på pletten.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Det ærede medlem hr. Carl Petersen talte om at lefle for dem, der har fortjeneste af ulovligheden ved at fodre brødkorn op, men de, der lefler for dem, er da ikke os, som vil have ordningen afskaffet. De, der lefler for dem, det må da være dem, der vil bibeholde den mulighed for fortjeneste.

Jeg blev ikke helt klar over socialdemokratiets stilling. Vil socialdemokraterne ikke være med til at afskaffe rugbrødstilskuddet, hvis det beløb, man indvinder, bruges til afvikling af de mest varefordyrende skatter?

Jeg sagde med hensyn til de eksempler, jeg nævnte — det overhørte åbenbart det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) —, at vi kan tale om det. Jeg vil ikke hænge mig i eksempler. Man kan, om jeg så må sige, få mig med til alt på det område, når det blot virkelig betyder lettelse i leveomkostningerne og sænkning af pristallet. Vil social-